

Algemene Raad-Stageverklaring terecht geweigerd

Appellant meende dat hem de stageverklaring niet kan worden geweigerd. Hij heeft één pleitoefening bijgewoond. Abusievelijk heeft hij daarnaast bijgewoond een tweetal pleitwedstrijden, in plaats van pleitoefeningen. Nu de Raad van Toezicht aan het onderscheid ervan zoveel belang hecht, had appellant daar nadrukkelijker op gewezen dienen te worden. Zijn verzoek om afgifte van de stageverklaring had door de Raad van Toezicht in ieder geval aangemerkt dienen te worden als een verzoek om vrijstelling van deze opleidingsverplichting.

De Algemene Raad vervolgt, na de overwegingen die hierboven in het cursief zijn weergegeven, de weergave van zijn standpunt als volgt: Door thans de praktijk uit te oefenen handelt appellant in strijd met de strekking van de Advocatenwet en de Stageverordering 1988. Appellant is immers niet in het bezit van een stageverklaring, terwijl zijn stage op grond van artikel 9b lid 2 Advocatenwet niet meer kan worden verlengd. Dit rechtvaardigt de veronderstelling dat appellant handelt in strijd met artikel 46 Advocatenwet, hetgeen tuchtrechtelijke consequenties kan hebben.

Of het aanbeveling verdient, het gedrag van appellant door de tuchtrechter te laten toetsen, staat ter beoordeling van de Deken in het arrondissement. Gezien de bijzondere omstandigheden van dit geval ware het echter denkbaar dat wordt afgezien van tuchtrechtelijke toetsing van het gedrag van appellant, wanneer appellant zich zou houden aan de voorwaarde dat alsnog, binnen de kortst mogelijke termijn, wordt voldaan aan de opleidingsverplichtingen van het stagereglement. De Algemene Raad hecht eraan te benadrukken, dat dit geheel ter beoordeling van de Deken van het Arrondissement staat.

Volgt

Ongegrondverklaring van het beroep van appellant.